

Ved s a m r å d er forhandlet med ministeren for handel, industri og søfart om:
XXVI. Tysk og japansk ejendom. Spørgsmålet om de tyske patenter.

Ministeriet for handel, industri og søfart. København, den 30. januar 1953.

I anledning af, at folketingets finansudvalg har rejst spørgsmål om, hvilken stilling den danske regering har taget i spørgsmålet om behandlingen af de tyske patenter, kan det oplyses, at handelsministeriet ved bekendtgørelse af 14. juni 1947 har bestemt, at de konfiskerede tidligere tyskejede patenter og patentansøgninger, som i medfør af konfiskationsloven var blevet overført til handelsministeriet, ikke vil blive gjort gældende overfor dem, der tager de pågældende opfindelser i brug. Patentdirektoratet har bekendtgjort en liste over de patenter, der er til fri rådighed. Patenter og patentansøgninger, med hensyn til hvilke der før 1. august 1946 var meddelt enelicens, er ikke optaget på denne liste.

I henhold til nævnte bekendtgørelse vil det således være tilladt enhver at benytte de på listerne opførte patenter.

Med hensyn til stillingen overfor de konfiskerede tyskejede varemærker kan det oplyses, at disse ved konfiskationsloven blev overført til handelsministeriet, der i tiden indtil foråret 1948 solgte ca. 1 400 af de ca. 5 000 tyske varemærker, væsentligst til de tidligere tyske ejeres repræsentanter her i landet. Ca. 450 farmaceutiske varemærker var dog mod et beløb af ca. 232 000 kr. blevet overført til sundhedsstyrelsen.

Da det viste sig, at det ville lægge importen af en række vigtige varer fra Tyskland hindringer i vejen, hvis ministeriet ville kræve, at disse ikke måtte være forsynet med noget konfiskeret varemærke, gav man under de i juni måned 1951 stedfundne handelsforhandlinger de tyske myndigheder meddelelse om, at der ikke fra de danske myndigheders side ville blive gjort ansvar gældende overfor importører af tyske varer, selvom disse indførtes forsynet med konfiskerede, endnu ikke realiserede varemærker.

Under hensyn til, at de tyske myndigheder senere har fremsat ønske om, at de farmaceutiske varemærker blev undergivet en tilsvarende ordning, har man, efter at indenrigsministeriet havde erklæret sig enig i, at de til sundhedsstyrelsen overførte varemærker med enkelte undtagelser blev tilbageført til handelsministeriet for et beløb af 220 500 kr., der senere er afholdt af kommissarii konto, i efteråret 1951 meddelt den tyske handelsdelegation, at man betragtede de farmaceutiske varemærker som omfattet af det tidligere meddelte tilsagn.

Det kan endelig oplyses, at de tre allierede vestmagter i et i oktober 1952 udarbejdet memorandum har givet udtryk for, at det må anses for ønskeligt, at der, medmindre særlige forhold gør sig gældende, gives de tidligere tyske ejere mulighed for at erhverve de pågældende varemærker. Dette spørgsmål er for tiden genstand for behandling i handelsministeriet. Der vil formentlig i løbet af meget kort tid fremkomme forslag til en løsning af hele problemet.